

GIRONA SALT/SARRIÀ

Els disminuïts físics de les comarques gironines que no poden fer vida a casa seva només tenen dues opcions: o bé anar a una gran residència o bé a l'únic pis adaptat que Mifas

té al carrer Emili Grahit. Aquesta segona opció és la més demanada, però la més difícil d'aconseguir. Viure en un pis adaptat vol dir estar pràcticament en família i poder treba-

llar i seguir el mateix ritme de vida que qualsevol persona. El pis de Mifas a Girona acull actualment nou persones. L'ideal, però, seria que en pogués acollir setze.

Viure en família

Els disminuïts físics de les comarques gironines disposen d'un únic pis adaptat amb una capacitat de 9 places al centre de Girona i on conviuen persones d'edats diverses

DÚNIA COLOMER
Girona

Són les set del matí. Conseqüents amb la seva filosofia «tothom és vàlid per fer qualsevol cosa», les nou persones que viuen al pis de Mifas al carrer Emili Grahit inicien el rutinari ritual que se segueix a qualsevol casa a aquesta hora.

És el moment que la mandra doni pas al dinamisme, el llit a la dutxa i la gana a l'esmorzar. Al cap de dues hores tothom ha de ser fora i participar en alguna activitat. És, tal com explica la coordinadora del centre, l'Imma, «l'única manera que hi ha per evitar que la gent s'apalanqui».

I per no apalancar-se tot s'hi val. En Sebas, que té paràlisi cerebral, ha optat per ocupar el seu temps en l'estudi. Amb 28 anys, és «el filòsof de la casa». I és que la seva visible disminució contrasta amb la maduresa de les seves reflexions, especialment argumentades i pensades quan es tracta de parlar de la percepció que té la gent de la seva malaltia.

El cas dels objectors

Aquesta percepció, per exemple, es fa ben evident cada vegada que arriba al pis un nou noi per fer-hi l'objecció de consciència. Segons reconeixen els mateixos nois: «Al principi, quan entres, només tens ganes de sortir». Paradoxalment, aleshores, la feina és dels mateixos residents que, en alguns casos, segons assegura en Sebas, «hem de suplir la seva falta d'adaptació i ajudar-los en tot el que podem».

Tot i això, els objectors –al pis n'hi ha tres–, coincideixen a afir-

EDDY KELELE

El pis del carrer Emili Grahit té capacitat per a nou persones.

mar que l'experiència és bona, i que és molt millor l'objecció en un centre d'aquest tipus perquè «ja que hem de fer alguna cosa com a mínim que sigui una cosa que valgui la pena».

La feina d'un objector varia dependent de l'horari de treball o de si s'està al pis o bé en el taller ocupacional. En qualsevol cas, però, la seva tasca es veu recolzada per personal assistent que és qui porta el pes de la feina. Així, per tenir cura de les nou persones que hi ha al pis, hi ha sis cuidadors, que es distribuei-

xen en torns i que s'encarreguen de fer les feines de la casa i d'ajudar els disminuïts en tot el que calgui.

En contra del que pugui semblar, al centre hi ha una llibertat d'horari gairebé total perquè tothom entri i surti quan vulgui. Només es demana, això sí, que es procuri respectar les hores dels àpats.

Aquest és l'avantatge de viure en un centre petit. El desavantatge –perquè també n'hi ha– és, segons expliquen els residents, la falta de vida priva-

da que comporta conviure amb un petit grup on, en poc temps, tothom ho sap tot de l'altre.

De fet, viure-hi implica haver de conviure amb persones molt diverses.

I és que al pis d'Emili Grahit hi ha varietat de procedència –hi ha residents del Gironès, però també de la Garrotxa o del Bages–, varietat d'edats –l'intern més jove té 25 anys i el més gran 53– i varietat de tipologies –4 afectats d'hemiplègies, 2 tetraplègies, 2 paràlisis cerebral i 1 paraplàgia.

La plena integració a la societat a través del treball o de l'estudi

D.C.C.

Girona.- De dia, de 9 a 5, el pis és buit. Aquesta és, de fet, la norma i els usuaris la segueixen i marxen cada dia de la residència per treballar o estudiar. El que compta és fer alguna activitat.

Una gran part del col·lectiu de disminuïts físics de les comarques gironines –de fet, la majoria–, troba la seva sortida laboral en alguna de les empreses que dirigeix l'associació Mifas.

Així, per exemple, Giropark, dedicada a la gestió de parquímetres, dona feina actualment a trenta-vuit persones. A Tadi-fi, que s'ocupa d'oferir serveis de vigilància, n'hi treballen dotze i a Girosis, dedicada a manipulats i arts gràfiques, n'hi treballen cinc. L'empresa que dona més treball, però, és la de bugaderia on prop de quaranta persones treballen per rentar diàriament fins a cinc tones de roba.

L'altra opció que tenen els disminuïts és la dels tallers ocupacionals. Des de fa un any s'està construint a Riudellots un centre de dia ocupacional que s'inaugurarà el setembre i que té una capacitat per a quaranta persones. D'aquesta manera s'ampliarà el taller que hi ha actualment al carrer Empúries de Girona i que només pot atendre disset disminuïts.

Ser disminuït físic i tenir una feina és importantíssim. Segons expliquen els responsables dels tallers, és en els tallers «on es combina la part laboral amb la formativa».

A més, el treball és en aquests casos molt important perquè els motiva molt i, en els casos on la disminució és gran té, a més a més, l'avantatge que «els ajuda a desenvolupar hàbits, alhora que aprenen un ofici».

L'Ajuntament destinarà un total de 10 milions a aquesta obra

Substituiran les llambordes dels carrers Juli Garreta i Lorenzana

A.M.
Girona

L'alcalde de Girona, Joaquim Nadal, ha anunciat que aquest estiu se substituiran les llambordes dels carrers Lorenzana i Juli Garreta de la ciutat. Amb aquesta iniciativa se segueix amb la campanya municipal de millorar el ferm de la ciutat.

Nadal ha assenyalat que les operacions de substitució de llambordes van «a bon ritme».

En aquesta actuació de substitució s'hi destinaran un total de 10 milions de pessetes. A més, l'Ajuntament aprofitarà aquest estiu per dur a terme les operacions de pavimentació amb aglomerat i de reforçament de ferm en diverses vies. Les brigades municipals aprofiten aquests mesos per tal de causar menys molèsties als veïns.

En concret, es pavimentarà el Camí de Campdorà, al Cornissa de Palau, i en aquest darrer

barri, els carrers Freser, Sant Isidre i Terri. En el sector del carrer del Carme també s'actuarà sobre els carrers Onyar i Isabel la Catòlica i es millorarà el pont sobre la via del tren de Campdorà. En total, l'Ajuntament destinarà per a aquests treballs 18 milions de pessetes.

D'altra banda, l'Ajuntament ha anunciat que a partir de la propera setmana ja estarà del tot acabada la plaça del final del carrer Francesc Ciurana.

Els canvis al carrer són per millorar el trànsit

Un tram de Santa Eugènia es converteix en sentit únic

DdeG
Girona

Els canvis de circulació a la cruïlla entre el carrer Santa Eugènia i l'avinguda Tarradellas de Girona entraran en funcionament avui. Aquestes modificacions consisteixen bàsicament a convertir en un únic sentit de la marxa el tram de Santa Eugènia comprès entre l'avinguda Sant Narcís i la cruïlla dels Maristes. No obstant això, s'habilitarà un carril perquè hi pugui passar l'auto-

bús. El sentit únic per als vehicles serà en direcció a Salt, mentre que l'autobús podrà continuar en ambdós sentits. L'actual estacionament de vehicles canviarà i passarà a la vorera dels números parells.

Els vehicles provinents de Salt no podran continuar recte pel carrer Santa Eugènia i hauran de circular per l'avinguda Josep Tarradellas. Aquesta mesura s'ha dut a terme amb l'objectiu de guanyar un temps semafòric i agilitar la circulació en aquest punt.